

17.12. adventný čas

Lk 1,46-56

Ježiš náš brat
Urovnanie vzťahov¹

Vstúpili sme do poslednej etapy v našej príprave na narodenie Božieho Syna Ježiša Krista.

Na začiatku týchto posledných dní počúvame perikopu evanjelia, ktorá je možno najnezaujímavejšia. Počúvame však len mená Ježišových predkov od Abraháma až po Krista (porov. Mt 1,1-17).

Rodokmeň Ježiša Krista ukazuje, že Pán Ježiš skutočne pochádza z Abrahámových potomkov a Dávidovho rodu podľa prisľúbení daných Abrahámovi a Dávidovi.

„Ježiš Kristus, syn Dávidov“ To znamená, že Ježiš je ako kráľovský syn sám kráľom. Matúš pripomína Prvú knihu kroník a tam je napísané: „**Až sa tvoje dni doplnia** (oslovený tu je Dávid) **a pôjdeš k svojim otcom, ustanovím po tebe potomka, ktorý bude z tvojich synov a upevním jeho kráľovstvo... ja upevním jeho kráľovstvo naveky**“ (2 Sam 7,12). Tieto slová poukazujú najprv na Šalamúna, ale slovo „naveky“ ukazuje ďaleko za neho. Máme tu spomenuté, že je aj syn Abraháma. Matúš tu chce zasa pripomenúť knihu Genezis, a to, že „všetky“ národy majú byť požehnané v Abrahámovi. Matúš teda hneď v prvej vete svojho evanjelia myslí, že nesmierna a nepredstaviteľná spása Božia je tu pre všetky národy. Výraz syn Abrahámov sa nachádza len tu, jediný raz v Biblii.

Ak sme si poriadne všimli, čo som pred chvíľkou povedal, tak vieme, že v Abrahámovi sú požehnaní všetci ľudia. No nielen požehnaní, ale z toho vyplýva, že my sme všetci, bratia a sestry. Keďže my sme všetci súrodenci a sme jedna rodina, nie je naším bratom aj Ježiš? Neteší sa každý člen rodiny, keď do tejto rodiny sa má narodiť maličké dieťa? Väčšinou je to tak, že sa všetci tešia. Ako sa my tešíme, že sa narodí náš brat Ježiš. Čo robíme preto, aby v tejto našej rodine bol pokoj, aby sa toto malé dieťa cítilo príjemne v našich domácnostiach.

Pred Vianocami často vidíme ako sa umývajú okná, tepujú koberce, robí sa veľké upratovanie. Toto trvá možno aj týždeň. Všetko chceme mať vyupratované ako zo škatuľky. Všetci prídu priatelia, príde pán farár po kolede, prídu koledníci a ďalšie návštevy. Musíme mať predsa upratané. No pritom zhone často zabúdame na upratovanie v našom srdci. V našom srdci sa má narodiť náš brat Ježiš a my tam máme ako na smetisku. Možno si niekto povie: „Čo tento od nás chce, však nás bolo veľa na spovedi a na sv. prijímanie nás ide toľko, že dlhšie trvá rozdávanie sv. prijímania ako samotná sv. omša. Chcem len to od nás všetkých, aby sme sv. spoveď spojili aj s odpustením previnení našim blíznym, súrodencom a susedom. Inak je táto sviatosť zmierenia neplatná a my si ešte viac priťážujeme na srdci.“

Okrem toho, že vstupujeme do finišu očakávania narodenia nášho Brata Ježiša, vstúpme aj do nových našich vzájomných vzťahov.

Amen.

¹ Porov. : KRAJČ, P. : Seminárna práca. Spišská Kapitula : 2004.